

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 5, ΑΘΗΝΑ 105 56

ΤΗΛ. 32 50 378 - 32 11 149 ΦΑΞ: 32 13 667

E-mail: elia@ath.forthnet.gr

www.elia.org.gr

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

1894-1948

Διευθυντής Γρηγόριος Ξενόπουλος

Τόμος 1 1894 – Τόμος 50 1943-1944

Περίοδος Γ΄ Τόμος 1 1945 – Τόμος 2 1946

Περίοδος Δ΄ Τόμος 1 1947 – Τόμος 2 1948

(22.925 σελίδες)

**Η παρούσα ψηφιακή έκδοση πραγματοποιήθηκε
με την οικονομική ενίσχυση του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
και του ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
στο πλαίσιο του εορτασμού των 50 χρόνων από το θάνατο
του Γρηγορίου Ξενόπουλου.**

ΑΘΗΝΑ 2001

Ψηφιοποίηση

A.M.S. Μ. ΣΑΡΙΜΒΕΗ & ΣΙΑ Ο.Ε.

1907

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

«Τέρπειν ἅμα καὶ διδάσκειν»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄.—ΤΟΜΟΣ 14^{ος}

*Κ
βιβλίου βιβλίου*

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.		Σελ.
ΑΘΗΝΑΙ-ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ:			
'Ανδρείκελλα (τά)	307	'Αποτελέσματα 96ου Διαγωνισμού (Δύσεων)	270
'Απογραφή (ή)	371	'Αποτελέσματα 98ου Διαγωνισμού (Δύσεων)	311
'Από τας εξετάσεις	334	'Αποτελέσματα 99ου Διαγωνισμού (Διηγήματος)	326
'Από τ' άστυα της απογραφής	386	'Αποτελέσματα 100ου Διαγωνισμού (Άσκήσεων)	215
'Αστυς (δ) υίός	99	'Αποτελέσματα 101ου Διαγωνισμού (Δύσεων)	319
Βασιλική επισκέψις	123	'Αποτελέσματα 102ου Διαγωνισμού (Δύσεων)	335
Βερναρδάκης (δ)	59	'Αποτελέσματα 108ου Διαγωνισμού (Άσκήσεων)	412
Δεκαπενθήμεροι (αί) διακοπαι	43	'Αποτελέσματα 5' Διαγωνισμού Εσπαθώματος	294
«Δημιουργία» (ή)	235	'Αποτελέσματα Μ. Διαγωνισμού Μεταφράσεως εκ τού Γαλλικού	94
'Ελληνικόν Πάσχα	163	'Αποτελέσματα Μ. Διαγωνισμού Μεταφράσεως εκ τού Αγγλικού	166
'Εορταί και έορταί	178	'Αποτελέσματα Μ. Πονηρικού Διαγωνισμού	343
'Επιταγής Βιολιστής	19	'Αποτελέσματα Μ. Διαγωνισμού Μικρών Μυστικών	70
Θάυμα (ένα)	347	ΑΣΠΡΟΥΑΗΣ (δ) νηπιακόν μετά 11 εικόνων, 340, 348, 356, 364, 372, 380, 387, 396,	408
Θέλησις (ή)	219	'Ασυλλογιστά (βραβευθέντα μετάφρασις μετ' εικόνος)	95
'Ιταλοί (οί) ποδηλάται	187	ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ (τό) ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΠΑΜΠΟΥΓΑΔΑ, (νηπιακόν μετά 20 εικόνων), 4, 19, 28, 36, 44, 52, 60, 68, 76, 84, 92, 100, 108, 116, 124, 132,	140
'Ιστορικόν (έν) δράμα	267	'Αφοῦ ἦσαν αγαπημένες	99
Καθαρά Δευτέρα	115	Γυιός (δ) τού χωριότη	331
Καιρός (δ) πλησιάζει	315	Δακτυλίδι (τό) με τὰ χαντρακία	262, 267,
Κατάκτησις (ή) τού άέρος	355	Δημοφύρισμα (τό) τών Ψευδωνύμων τού 1907	390
Κομήτης (δ)	299	ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ:	
Μαραθών	91	101ος Διαγωνισμός (Δύσεων)	15
Μασκαράδες	107	102ος Διαγωνισμός (Δύσεων)	150
Μελετάτε	211	103ος Διαγωνισμός (Άσκήσεων)	190
Μετά τὰ χιόνια	67	104ος Διαγωνισμός (Δύσεων)	286
Μικροί (οί) Δόν Κιχώται	365	105ος Διαγωνισμός (Άσκήσεων)	382
Μικρός (δ) Νέρων	8	'Ογδοος Διαγωνισμός Εσπαθώματος	366
Παιδιά που κερδίζουν τό φαρμί των	27	Μικρός Διαγωνισμός πρός σύνθεσιν ποιήματος	255
«Παναθήναια»	259	ΔΙΑΓΥΜΑ (τά) ΤΟΥ ΤΡΑΝΣΒΑΛΑ (μετά 59 εικόνων)	7,
Παρατρέφωδα (τά)	243	21, 25, 33, 41, 52, 57, 65, 73, 81, 69,	
Περιοδικάκια (τά)	195	100, 105, 113, 121, 128, 137, 143, 153,	
Περιττά (τά) δώρα	35	161, 173, 186, 196, 201, 209, 217, 229,	
Πλημμύρα (ή)	227	237, 241, 249, 257, 266, 273, 284, 289,	
Πνεύματα (τά)	342	300, 305, 317, 324, 329, 340, 345, 356,	
Ποιος πιαίνει	75	361, 369, 377, 388, 393,	410
Πρόμιος 'Ηρακλής	395	Αράκος (δ)	407
Πρωταπριλιά	147	Δύο παιδιά και δύο χωριότα (βραβευθέντα μετάφρασις)	166
Πρωτοθρόγια	294	Δώρα (τά) τής Διαπλάσεως	360
Σάν τὰ χιόνια	51	ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ:	
Σεπτέμβριος	323	Βραβευθέντες (οί) εις τόν 5' Διαγων. Εσπαθώματος	385
Σινάχι (τό)	83	Αγημήτριος Σ. Γκίλης	399
Σχολή (ή) τών 'Απόρων	203	'Αλεξάνδρα Κ. Δικαστή	310
Τών Βατών	155	Κωνσταντίνος Δεπάστας	12
Φάληρον	251	Ζήνα	126
Φρούτα (τά)	286	'Αννα Δ. Ζλάτκου	23
Φάσμα (τό) τού Βίκτωρος Οδηγώ	380	Διονύσιος Π. Κοκουρτίκος	411
Χορός (δ) τών άψύχων	275	'Αννα Η. Κοκουρτίκου	389
Χελιδόνια (τά)	139	Κωνσταντίνος Γ. Κωνσταντινίδης	406
Χωρίς θέμα	131	Αθήη	231
'Αθηναϊκός (δ) τύπος περι Διαπλάσεως	54, 118,	'Αντώνιος Μ. Μούγιας	373
ΑΔΗΘΕΙΑΙ	5, 116, 139, 156, 180, 195,	Παύλος Μ. Πέππας	287
220, 230, 236, 243, 251, 259, 266, 290,	324, 341, 362, 382, 396,	Μαρία Σ. Σπυριδάκη	332
ΑΔΗΘΑΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»,	14, 23, 31, 39,	Νικήτας Κ. Ψαρρός	174
47, 55, 71, 79, 87, 95, 103, 111, 119, 127,	135, 143, 151, 159, 167, 183, 191, 199, 207,	'Εκκλησίας (μετ')	151
215, 223, 231, 239, 255, 263, 271, 279, 287,	295, 303, 311, 319, 327, 335, 343, 359, 367,	ΕΛΦΕΦΑΝΤΑΡΟΣ (δ) ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΑΚΙ (νηπιακόν μετά 6 εικόνων)	300, 308, 316, 324,
375, 383, 391, 399,	413	Εύσημα (τά) τού 1906	111
'Ανέκδοτον	855		
'Απαντήσεις από βραβευθέντα τετράδια Μ. Μυστικών	70		
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ:			
'Αποτελέσματα Δημοφύρισματος τού 1906	102		

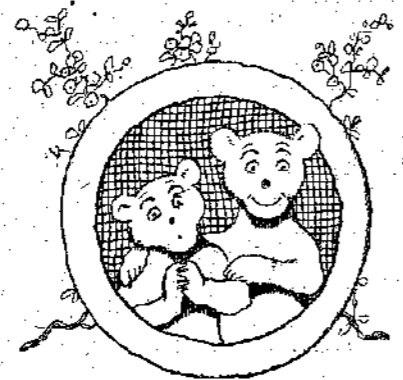
Ἐφ' ὧν τὴν Ἄννα! (μονόλογος).....	254	ΟΛΙΓ' ΑΠ' ΟΛΑ, 18, 28, 47, 62, 78, 87, 110, 119, 127, 134, 143, 150, 159, 167, 182, 191, 199, 207, 223, 231, 239, 255, 271, 279, 310, 318, 334, 342, 359, 376,	382
ΖΩΓΡΑΦΟΣ (δ) ΚΑΙ Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ, νηπιακὸν μετὰ 6 εἰκόνων.....	204		398
ΖΩΗΡΟΥΔΑ (ἡ) (νηπιακὸν μετὰ 7 εἰκόνων) 212, 220, 228, 236	236		374
Θάσμα (ἕνα).....	30		
Ἱστορία (ἡ) τοῦ Πιπὸν (παραιμύθι).....	46, 51,		
Κακὴ (ἡ) ἐντροπή.....	5		
ΚΑΚΟΜΑΘΗΜΕΝΗ (ἡ) ΑΡΚΟΥΔΙΤΣΑ (νηπιακὸν μετὰ 9 εἰκόνων) 244, 252, 260, 268, 276, 284,	292		
Καλάθι (τὸ) μετὰ τὰ κούδινα.....	288		
Κεραυνός (δ).....	67		
ΚΛΑΪΤΑΡΑΚΟΣ (δ) (νηπιακὸν μετὰ 6 εἰκόνων) 147, 156, 163, 181	181		
Κλήρωσις (ἡ) τῶν δώρων τῆς Διακλάσεως.....	352		
Κοινός (δ) νοῦς.....	140		
Κοκκινোসκουφίτσα (ἡ) ποῦ ἔφαγε τὸ λύκο (μετὰ 2 εἰκόνων) 291, 302	302		
Κομφή (ἡ) καὶ τριζόνι.....	354, 364		
Κυνήγιον (τὸ).....	181		
ΚΥΡΙΑΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ:			
24ῆ Κυριακὴ (μετὰ 10 εἰκόνων).....	169		
25ῆ Κυριακὴ (μετὰ 10 εἰκόνων).....	401		
ΜΑΤΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ			
Ποῦ εἶνε ἡ γυνὴ;.....	313		
Ποῦ εἶνε ἡ κυρία Μάτερ;.....	46		
Ποῦ εἶνε ὁ ἀριθμὸς 3;.....	78		
Ποῦ εἶνε ὁ Ἀρχιμουσικός;.....	5		
Ποῦ εἶνε ὁ Ἰωσήφ;.....	142		
Μόθημα καὶ μᾶθημα.....	188		
ΜΑΘΗΤΗΣ (δ) ΤΟΥ ΛΟΧΙΑ ΦΑΟΥΕΡΑ (μετὰ 10 εἰκόνων) 314, 321, 332, 337, 349, 353, 365, 373, 381,	389		
Μαλωμένα (τὰ) Αἶθυμα.....	306		
Μανδράσκυλος (δ).....	227		
Μαυρισμένα (τὰ) δάκτυλα.....	124		
Μετὰ τὴν λεμονάδα.....	78		
Μικρὸς (δ) καπστάνιος.....	182		
Μικρὸς (δ) λοχαγός.....	222		
Νίνα (ἡ) ποῦ ἔγινε μάγα.....	193		
Ὁδηγὸς τοῦ συνδρομητοῦ τῆς Διακλάσεως.....	10		

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ἀλαφρότητον (τὸ).....	38	Ρολόζι (τὸ).....	155
Βρόσις (ἡ).....	18	Σπίτι (τὸ) μας.....	285
Βροχὴ (ἡ).....	412	Σύννεφο (τὸ) καὶ ὁ ἥλιος.....	54
Διακοπαὶ (βραβευθέντα ποιήματα).....	343, 357	Τάφος (δ) τοῦ ναυτοῦ.....	63
Δύο (αὐ) ἀμυγδαλιές.....	203	Τόπος (δ) σὰς.....	99
Δύστυχα (τὰ) παιδιὰ.....	383	Τραγοῦδι γὰρ τὰ παιδάκια.....	44
Εἰκόνα (ἡ).....	331	Τραγοῦδι (τὸ) τῶν ἐνθῶν.....	133
Κισσὸς καὶ θυμάρι.....	148	Τσέπη (ἡ) τοῦ πατέρα.....	4
Λόγια (τὰ) τοῦ Ἥλιου.....	299	Χαομέρης (δ).....	79
Ξενητικὰ (ἡ).....	181	Χριστοῦγεννα.....	27
Ὅρνιθοπούλι (τὸ).....	164	Φλογέρα (ἡ).....	287
Πρῶτα (τὰ) βήματα.....	219		

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ὁ τόμος οὗτος περιέχει 315 εἰκόνας καὶ κοσμήματα

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητοῦ τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν καλὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν κόρον ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οὐνομνημοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς καιροὺς.

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ</p> <p>Ἐσωτερικοῦ:</p> <p>Ἔτησια... δρ. 8,—</p> <p>Ἑξαμηνος... > 4,50</p> <p>Τριμηνος... > 2,50</p> <p>Αἰ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.</p>	<p>Ἐξωτερικοῦ:</p> <p>Ἔτησια φρ. χρ. 10,—</p> <p>Ἑξαμηνος > > 5,50</p> <p>Τριμηνος > > 3,—</p>	<p>ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ</p> <p>ΙΑΡΥΘΗ Τῆ 1879</p> <p>ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ</p> <p>ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ</p> <p>Ἐν Ἀθήναις, 2' καὶ 9 Δεκεμβρίου 1906</p>	<p>ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ</p> <p>Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20.</p> <p>Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).</p> <p>ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ</p> <p>Ὁδὸς Ἐδριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βασιλικόν.</p>
--	---	--	---

Η ΦΑΝΤΑΣΜΕΝΗ (ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΠΡΟ ΕΜΙΛΕ ΡΕΣΧ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

— Ἐδῶ εἶνε ἡ κυρία Γριβῶ; — ἠρώτησεν ἡ δεσποινὴς Ἀνδρέα Δεβουσί, ἐτοιμαζομένη νὰ καταβῆ, ἀλλὰ ἔρθη ἡ κῆρυξ ἐπάνω εἰς τὸ ἀνάβαθρον τῆς ἀμάξης, τὸ ὅποιον ὁ ἰδικὸς τῆς ὑπηρετῆς εἶχε χαμηλώσει ἐμπρὸς τῆς.

— Μάλιστα, δεσποινίς; θὰ λάβω τὴν τιμὴν νὰ σὰς ἀναγγείλω, ἀπήντησεν ἕνας οἰκοθεράπων μετὰ στολὴν, ἐνῶ ἔδεικνε τὸν δρόμον εἰς τὴν ἐπισκέπτριαν.

Ἡ Ἀνδρέα ἀνέβη μετὰ βῆμα μεγαλοπρεπές τὰ μαρμαρίνα σκαλοπάτια τῆς εἰσόδου, ἀνασηκώουσα τὸ φόρεμα, τὸ ὅποιον δὲν εἶχε καμμίαν ἀνάγκη νὰ ἀνασηκωθῆ, διέσχισεν ἕνα μεγάλον ἐξάγωνον διάδρομον, τοῦ ὁποίου αἱ γωνίαι ἦσαν ἐναλλάξ στολισμέναι μετὰ μεγάλα ἀνθοδοχεῖα ἀπὸ κόκκινον μάρμαρον καὶ μετὰ γὰλινους λυχνιστάτας, καὶ κατόπιν εἰσῆλθεν εἰς ἕνα μικρὸν προθάλαμον.

Ἄν καὶ ὁ ὑπηρετῆς τῆς κ. Γριβῶ πρότερον φορᾶν ἔβλεπε τὴν Ἀνδρέαν εἰς τὴν Τουρέττην, τὴν ἀνεγνώρισεν ὁμοῦ ἀπὸ τὴν οἰκοστολὴν καὶ τὸ ἀμάξι τοῦ κ. Δεβουσί, τὸ ὅποιον συχνὰ ἔτυχε νὰ συναντήσῃ καθ' ὁδὸν, ἐνῶ ἐπήγαγε διὰ θελήματα εἰς διάφορα μέρη τῆς ἐξοχῆς.

— Ἀργήσατε λιγάκι, δεσποινίς; — παρετήρησεν ὁ ὑπηρετῆς, ἐνῶ τὴν ἐβόηθουσε νὰ βγάλῃ τὸ στακτὶ μεταξωτὸν ἐπανωφῆρι τοῦ ἐφοροῦσε διὰ τὴν σκόνην.

— Ἀργήσα; ἄργησα; — ἠρώτησε ξηρὰ-ξηρὰ ἡ ἐπισκέπτρια, εὐρίσκουσα ὅτι ἦτο ἀλλόκοτον καὶ ἀνάρμωστον νὰ τολμήσῃ ἕνας ὑπηρετῆς καὶ νὰ τῆς κάμῃ, μὲντις τὴν εἶδε, τοιοῦτου εἶδους παρατήρησιν.

— Μὲ συγχωρεῖτε, δεσποινίς, ἀλλὰ ἡ μικρὴ ἀπογευματινὴ ἔχει ἀρχίσῃ σὲας δὺμίση, καὶ ἄλλῃ ἡ συντροφία εἶνε τώρα

σετὲ μαζί μετὰ τὴν δεσποινίδα Σολάνην, διὰ τὰ γενεθλίᾳ τῆς;

— Ὁχι, διόλου δὲν γνωρίζω μάλιστα ποῖα εἶνε ἡ δεσποινὴς Σολάνη. Ἐρχομαι ἀπλῶς νὰ κάμω ἐπισκεψὴν τῆς κυρίας Γριβῶ, καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ με ὀδηγήσετε πλησίον τῆς.

Ὁ γέρον ὑπηρετῆς ἔκαμψε τὸν κορμὸν τοῦ μετὰ μίαν ἀκαδημαϊκαύτην ὑπόκλητον, καὶ χαμογελῶν ἀπὸ μέσα του διὰ τοὺς ὑπεροπτικούς τρόπους τῆς νέας, ἠνοήξε καὶ τὰ δύο φύλλα τῆς θύρας, καὶ ἀνήγγειλεν:

— Ἡ δεσποινὴς Δεβουσί!

Ἡ μεγάλη αἴθουσα, ἔπου εἰσῆλθεν, ἦτο ἐπιπλωμένη μετὰ φιλόκαλον πολυτέλειαν καὶ στολισμένη καλλιτεχνικώτατα μετὰ φοινίκας καὶ ἄλλα ἐξωτικά φυτὰ, μερικὰ ἀνθισμένα. Τὰ σπόρ ἦσαν μισοκατεβασμένα εἰς τὰ τρία μεγάλα πορτοπαράθυρα, ποῦ ἐφωτίζαν τὴν αἴθουσαν, τὸ δὲ θαμδὸν φῶς, ποῦ ἄφιναν νὰ εἰδῶν, ἔκαμνε γλυκύτερα τὰ χρώματα τῶν ἐπιπλων, καὶ εἶδε συγχρόνως ἑλίγην δροσιάν εἰς ὅλα τὰ ἀντικείμενα.

Ἀφοῦ ἀνήγγειλε τὴν ἐπισκέπτριαν, ἀπεσύρθη ὁ ὑπηρετῆς, χωρὶς ν' ἀντιληφθῆ ὅτι εἰς τὴν αἴθουσαν δὲν ἦτο κανεὶς ἄλλὰ τὸ ψιθύρισμα γυναικείων φωνῶν, ποῦ ἤρχετο ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τῶν παραθύρων, ἔφθασεν εἰς τὴν ἀκοὴν τῆς Ἀνδρέας.

Ἐπισκέφθη νὰ πλησιάσῃ διὰ νὰ εἰδῇ ποῖος ἦτο ἐκεῖ, δταν ἕνα σπόρ παρεμερίσθη, καὶ μὴ κυρία, σάραντα περίπου ἐτῶν, μετὰ φυσιογνωμίαν γλυκείαν καὶ καταδεκτικὴν, μετὰ τρόπους λεπτούς καὶ ἀνέτους, εἰσῆλθεν.

— Ἄ! εἶπε, προχωροῦσα καὶ μετὰ

«Ἔμμαι ἡ δεσποινὴς Δεβουσί...» (Σελ. 2, στῆλ. 6')

εἰς τὸν κήπον. Ἐτοιμάζονται νὰ καθίσουν εἰς τὸ πρόδειπνον, καθὼς γράφει τὸ πρόγραμμα.

— Ἡ μικρὴ ἀπογευματινὴ; τὸ πρόγραμμα; εἶπε μετὰ ἀπορίαν ἡ Ἀνδρέα. Δὲν ἐννοῶ...

— Δὲν ἔρχεσθε λοιπὸν διὰ νὰ ἐορτά-

τά δύο χέρια της απλωμένα προς την μικράν επισκέπτριαν, καλά μου έφάνη πώς ήκουσα την φωνήν του Δομένικου! Πώς αυτός δ' ανόητος δέν είδεν ότι κανείς δέν ήτο εδώ; Και ή υγεία σας, πώς έχει, κόρη μου; Είχα άρχισή ν' απελπιζώμαι, πώς θά σάς έβλεπα ποτέ. Τό ξέρετε πώς έχω πολλήν διάθεσιν νά σάς μαλώσω, πού δέν ήλθατε ένωρίτερα;

Η Ανδρέα έκολακεύετο και ήτο καταγοητευμένη με αυτήν την πρόσχαρον ύποδοχήν. Την απέδιδεν εις την λαμπράν έντύπωσιν, την οποίαν θά είχε, βέβαια, προξενήση ή κομψότης της ένδυμασίας της και ή χάρις της συμπεριφοράς της δι' αυτό με τό γλυκύτερόν της χαμόγελο έπροχώρησε και έσφιξε τά χέρια της οικοδεσποίνης.

Είπε τόσος καιρός τώρα, άπήντησε, πού έλογάριαζα νά έλθω διότι φρονώ ότι οι άνθρωποι πού ζουν μακράν από τās πόλεις, πρέπει νά βλέπωνται κάποτε και νά διατηρούν μεταξύ των τās καλās φιλικās σχέσεις, άν όχι δι' άλλον λόγον, αλλά διά νά διακόπτουν τούλάχιστον την μονοτονίαν της έξοχικής ζωής των.

Και όμως είναι ώραία ή άγροτική ζωή!

Πιθανόν άν μ' έρωτάτε την γνώμην μου, θά έπροτιμούσα κάτι άλλο τās συναναστροφάς, τούς χορούς, τās έσπερίδας, τό θέατρον. Αφού δέν είναι δυνατόν ν' άπολαύση κανείς αυτές τās διασκεδάσεις εις την έξοχήν, θ' άρκεσθώ με τό νά έξέρωμαι τού λοιπού λιγάκι συγνότερα και νά λάβω επί τέλους την θέσιν μου μεταξύ του καλού κόσμου.

Η κυρία Γριβώ έμεινε σαν παραχαλισμένη. Παρ' όλίγον ν' άπαντήση όπως έταίριαζε εις την άπρόοπτον δήλωσιν της μικρούλας δεσποινίδας, ή οποία καλά-καλά δέν είχε υπερβή την παιδικήν ήλικίαν έσκέφθη όμως καλλίτερα και έκρινε φρονιμώτερον νά μὴν τό κάμῃ. Δι' αυτό ήλλαξεν άποτόμως τό θέμα της συνομιλίας:

Αληθινά, είπε, πού είναι ή Οδέττη; γιατί δέν την έφέρατε μαζί σας; Αν και, έως σήμερα, δέν έτυχε ποτέ νά σας ιδώ, πολλάκις όμως μου έδόθη εύκαιρία νά συναντήσω την αδελφούλα σας. Είναι πραγματικώς χαριτωμένη, και την αγαπώ πολύ.

Τότε μόνον ή Ανδρέα ένόησεν ότι την έπαιρναν δι' άλλην, και έπέειράχθη κατάκαρδα, όταν είδεν ότι ή θερμή ύποδοχή πού της έκάμανεν δέν άπηυθύνετο εις τό άτομόν της.

Νομίζω, δέν με γνωρίζετε ποία είμαι, είπε με σφιγμένα χείλη δέν έχω εγώ αδελφήν.

Α, αλήθεια; λοιπόν έγελάσθηκα νοστιμώτατα! Σας έξέλαθα διά την Άνναν Δαρτέμ, ή οποία μάς έχει υπο-

σχεθῆ νά έλθῃ εις την μικρήν άπογευματινήν, όπου ή κόρη μου ή Σολάντζι εκάλεσε τās φίλας της, διά νά έορτάση τάν γενέθλιά της, πού μπαίνει στα δέκα. Τέλος πάντων, ποία είσθε, δεσποινίς; Ενόμιζα ότι έγνώριζα όλους τούς φίλους και όλας τās φίλας των παιδιών μου, αλλά τό όμολογώ ότι πολύ δυσκόλευμαι νά θυμηθώ τό όνομά σας.

Είμαι ή δεσποινίς Δεβουσύ, — άπήντησεν ή νεαρά ξένη, πολύ δυσηρηστημένη με την ιδέαν ότι εύρέθη άνθρωπος νά υποθήσῃ ότι την εύλισεν εις εκείνο τό σπίτι ή δεξίς νά παραστή εις μίαν παιδικήν διασκεδάσιν. — Είμαι ή κόρη του κ. Δεβουσύ, ό οποίος είναι τραπεζίτης εις την Σινών και ιδιοκτήτης του πήγρου της Δεπουκαρούς και ήλθα άπλωώς διά νά σας κάμω επίσκεψιν.

Επίσκεψιν, 'ς έμένα! — έξέφρασε την άπορίαν της ή κ. Γριβώ, μη γνωρίζουσα τί είδους ύποδοχήν νά κάμῃ εις μίαν τόσο μικράν επισκέπτριαν. — Η εύγένειά σας με καθυποχρεώνει, είμαι καταμαγευμένη... Πάμε όμως εις τόν κήπον... θέλετε; Είναι πιδ όροσία εκεί.

Ωδήγησε την Ανδρέαν εις μίαν μεγάλην σκηνήν από σκούρο χονδρόπανον με κόκκινες ρίγες. Εις την σκιάν πού έρριπτεν ή σκηνή ήσαν ταξιδιτημένα διάφορα πλεκτά από λυγαριάν καθίσματα, στολισμένα με άναπαυτικά μαξιλάρια.

Επάνω εις έν από αυτά τά καθίσματα ήτο μισοαπλωμένη, εις στάσιν άμέριμον και άναπαυτικήν, μία πολύ νέα κυρία, είκοσι περίπου ετών, έξόχως ώραία.

Όταν ήκουσε βήματα κοντά της, έγύρισεν όλίγον και άφισε νά φανούν με τό μειδιάμά της τά μικρά και θαυμασιώς λευκά δοντάκια της.

Νά την λοιπόν ή καθυστερουμένη σου, είπε προς την οικοδεσποιναν. Όπως μου την παρέστησες, έφανταζόμην ότι ή δεσποινίς έπρεπε νά είναι κοπέλλα μεγάλη, ενώ την βλέπω και δέν μου φαίνεται παρά κοριτσάκι.

Και ό λόγος είναι — άπήντησεν ή κυρία Γριβώ — διότι άπλούστατα ή δεσποινίς δέν είναι εκείνη πού σού έλεγα. Εκείνη, ως βλέπω με άπορίαν μου, δέν ήλθεν, άν και ή Σολάντζι της έστειλε προχθές ειδικήν πρόσκλησιν.

Και έπειτα, άποτειομένη προς την Ανδρέαν:

Καταδεχθήτε νά καθήσετε, παρακαλώ, 'ς εκείνο τό καθίσμα, εκεί, κοντά-κοντά με την αδελφήν μου, την κυρίαν Δέ Λορζ.

Και έκαμε, με μίαν άπαλήν ώθησιν, την επισκέπτριαν νά καθήσῃ εις την πλεκτήν από λυγαριάν πολυθρόναν, εις την ρίζαν ενός δένδρου κατάπλα των τροπικών, του οποίου τό πυκνόν φύλλωμα έρριπτεν εις τόν διαιών των τριών

γυναικών την προστατευτικήν σκιάν του. Έμειναν σιωπηλαί και αι τρεις, ενώ ή Ανδρέα έπροσπαθούσε νά λάβῃ άξιόπρεπῆ στάσιν εις τό καθίσμα της. Τό περίεργον και κάπως περιπαικτικόν βλέμμα της νέας κυρίας την έφερεν εις άμηχανίαν, και εις μάτην έδοασάνε τό μυαλό της κάτι νά εύρη νά ειπή.

Η κυρία Γριβώ ήλθεν έπίκουρός της τής έδωκεν άφορμήν πώς νά εύρη θέμα όμιλίας.

Με συγχωρείτε, δεσποινίς, είπε με ένα καλόκαρδον μειδιάμα δέν άντελήφθη όμως καλά τό όνομά σας, όταν μου τό είπατε προτίτερα.

Τό οικογενειακόν μου όνομα είναι Δεβουσύ, άπήντησεν ή Ανδρέα, άρκετά πετραγμένη με αυτήν την έλλειψιν προσοχής ή μνήμης άπέναντι του μικρού ύποκειμένου της.

Δέ Βουσύ... εις δύο λέξεις, βέβαια;

Όχι, εις μίαν μόνην. Ο πατέρας μου, αλήθεια, ήμπορούσε νά έχῃ αξιώσεις διά τό Δέ, αφού τό είχαν οι πρόγονοί μας εις τό επώνυμόν των' αλλά κατά την επανάστασιν ό πάππος του έκρινε καλόν, χάριν ασφαλείας, νά κάμῃ δημοκρατικήν την όρθογραφίαν του όνόματός του, και από τότε λεγόμεθα άπλούστατα Δεβουσύ, εις μίαν λέξιν.

Αυτό νομίζω άλλως τε δέν έχει καμμίαν σημασίαν, παρατήρησεν ή κυρία ή αληθινή εύγένεια εγκρατεία όχι εις τās λέξεις, αλλά εις τά έργα, και περισσότερο εγώ ύποληπτομαι ένα άνθρωπον από ταπεινόν γένος, άλλ' έντιμον, εύθύν και καλόν, παρά ένα εύπατριδην έγωιστήν, φαντασμέγον και σκληρόκαρδον προς τούς πτωχούς, και άν άκόμη ή εύγένειά του χρονολογήται από τόν καιρόν της πρώτης σταυροφορίας. Αλλά, γιά νά ιδούμε... Δεβουσύ... Δεβουσύ, — έξηκολούθησεν ή κυρία Γριβώ, ζητούσα νά συγκεντρώσῃ τās άναμνήσεις της...

Α! και, τί τρελλή πού είμαι! Πρόκειται: βέβαια διά την τράπεζαν Δεβουσύ, Βινιών και Σα; Τώρα τό θυμούμαι πρό δύο ή τριών ετών έκαμα εκεί κάτι μικράς άγοραπωλησίας. Αργότερα έμαθα, δέν ένθυμούμαι πώς, ότι ό κ. Δεβουσύ είχε μίαν κόρην, μοναχοκόρην, και την αγαπούσε πολύ' την ύπέθετα όμως πολύ μεγαλύτεραν, κρίνουσα από την ήλικίαν πού έλεγαν ότι έχει ό πατέρας της. Βλέπω ότι είχα άδικόν, διότι έσείς είσθε κοριτσάκι άκόμη... Τί ήλικίας είσθε, δεσποινίς;

Βεβαίως δέν είμαι άκόμη δεκαοκτώ ετών, άπήντησεν ή Ανδρέα, υπεκφεύγουσα την άμεσον έρώτησιν, την όποιαν της έκαμνεν ή κυρία Γριβώ' αλλά υπό πολλās έπόψεις, είμαι μεγαλύτερη παρ' ό,τι φαίνομαι, — έπρόσθεσεν άνασηκώνουσα αλαζονικά την κεφαλήν.

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
Ο ΜΙΚΡΟΣ ΝΕΡΩΝ

Αγαπητοί μου,
ΙΣ τά παιδικά σας όνειρα τό τολημρά, δέν άμφιβάλλω ότι πολλάκις θά είπατε «Νά ήμουν βασιλόπουλο!» Και δέν άμφιβάλλω επίσης ότι θά τό είπατε, διότι σάς άρέσει ή ισχύς και ή αίγλη, την όποιαν δίδει ή γέννησις πλησίον ενός θρόνου, και την όποιαν βεβαίως θά έξηλεύσατε διά νά την μεταχειρισθήτε προς καλόν: Διά νά γίνετε καλλίτεροι άνθρωποι, δια νά ήσθαι έργοί' διά νά εύρηγηθήτε πολλούς ανθρώπους διά νά ύπηρετήσετε την πατρίδα σας και εί δυνατόν νά την δοξάσετε' διά νά γαληνηθήτε έπαξίως και νά λατρευθήτε από όλον τόν κόσμον...

Υπάρχει ένα παιδί, — και αυτές γίνεται λόγος περί αυτού εις όλην την Ευρώπην, — τό όποιον πρό όλίγου καιρού άκόμη ηχούσε νά γίνη βασιλόπουλο, αλλά, φανίετι, με σκοπούς κάπως διαφορετικούς... Ητο τότε άπλωώς ό πρωτότοκος υίός ενός συνταγματάρχου, του Πέτρου Καραγεώργεβιτς, του όποιου οι πρόγονοι έβασίλευσαν εις την Σερβίαν, κ' έπορεύαζε με τόν αδελφόν του εις κάποιαν αυτοκρατορικήν Σχολήν της Πετρούπολεως. Απέιχεν άκόμη πολύ από τόν θρόνον, διότι εις την πατρίδα του έβασίλευεν άλλη δυναστεία, ή των Όθρένοβιτς' απέιχεν όμως όλιγώτερον άφ' όσον εγώ ή σείς, και όταν ηύχετο νά ήμουν βασιλόπουλο, είχε βεβαίως κάποιαν έλπίδα βασιμωτέραν. Και ιδού έξαφνα ή εύχή του πραγματοποιείται! Εις την Σερβίαν γίνεται συνωμοσία, ό βασιλεύς Αλέξανδρος Όθρένοβιτς και ή βασίλισσα Δράγα δολοφονούνται υπό Σέρβον άξιωματικών, και ό συνταγματάρχης Καραγεώργεβιτς, ό έξόριστος μνηστήρ του θρόνου, άνακηρύσσεται βασιλεύς και έπιστρέφει εις την πατρίδα του. Τόν ακολουθοϋν οι δύο του υιοί, και φυσικά ό πρωτότοκος Γεώργιος, δεκαεσσάρων τότε ετών, άνακηρύσσεται ό νόμιμος διάδοχος του θρόνου. Από την καθιέρωσιν εις τά άνάκτορα του Βελιγραδίου, διά νά συνεχίση έδώ τās σπουδάς του, με ιδιαιτέρους πλέον διδα-

σκάλους και παιδαγωγούς και ύπασπιστάς, ως βασιλόπουλο πού είναι. Τό ίδιο και ό αδελφός του, ό κατά δύο έτη μικρότερος. Όλοι αι έφημερίδες δημοσιεύουν τās εικόνες των και δίδουν τās κολακευτικώτερας περιών μικρών πριγκίπων πληροφορίας. Αλλ' ή προσοχή, και του σερβικού έθνους και του λοιπού κόσμου, είναι περισσότερο έστραμμένη προς τόν Γεώργιον. Όλοι έπαινοϋν την έπιμέλειαν, την αγαθότητα και την χρηστότητα του μικρού Διαδόχου. Και μετά τόν πρώτον θόρυβον της αναρρήσεως, τόν άναπόφευκτον, περί την βασιλικήν οικογένειαν γίνεται πάλιν σιωπή. Κανείς δέν όμιλεί πλέον περί του Διαδόχου. Όλοι τόν φανταζονται ένκύπτουτα ήσύχως εις τά μαθήματά του, προαγόμενος εις σοφίαν και άρετήν, διά νά διαδεχθῆ έπαξίως μίαν ημέραν τόν πατέρα του. Και είναι ήσυχοι διά τό μέλλον της δυναστείας και της Σερβίας...

Έξαφνα ή σιωπή αυτή λύεται... Έχουν παρέλθῃ τρία-τέσσαρα έτη. Ο Διάδοχος είναι έφηβος δεκαοκταετής, και άκούεται... κατά τρόπον, πού καλλίτερα νά μὴν ήκούετο ποτέ: Μ' ένα σκάνδαλον. Έδειξε, λέγει, μεγάλη σημεία άνυποταξίας προς τόν πατέρα του και προς τό καθήκόν του, και μίαν ημέραν τό έστρηψε κρυφά από τό Βελιγράδι. Και μάάλιστα όχι μόνος, άλλ' ακολουθούμενος από μίαν ώραίαν ήθοποιόν... Αμέσως έξεπέμφθη προς καταδίωξίν του ένας ύπασπιστής, ό οποίος δέν ένθυμούμαι πλέον πού τόν άνέυρε και τόν επάνεφερε. Και τό σκάνδαλον εσταμάτησεν έδώ.

Αυτά συνέβησαν: πέρσι. Και ενώ ή ύπόληψις προς τόν Διάδοχον της Σερβίας ήρχισε νά κλονίζεται φοβερά, πέτος πάλιν ήκούσθησαν άλλα, χειρότερα και φοβερώτερα. Κατά τās φήμας αυτές, — αι όποία φαίνεται ότι δέν είναι άπλάτφμαι, — ό Γεώργιος Καραγεώργεβιτς είναι τό σκληρότερον παιδί του κόσμου. Την ισχύν και την αίγλην του θρόνου, την μεταχειρίζεται πάντοτε προς τό κακόν. Βασανίζει ζῆα και ανθρώπους, μεταχειριζόμενος τούς δευτέρους χειρότερα και από τά πρώτα. Κατά των διδασκάλων του έκσφενδονίζει βιβλία, τούς ύπασπιστάς του φιλοδώρει με λακτίσματα, με χυδαίως ύβρεις, κάποτε δέ και με... πιστολιές. Λέγεται ότι κανείς Σέρβος άξιωματικός δέν δέχεται πλέον νά ύπηρετήσῃ πλησίον του Διαδόχου ως ύπασπιστής. Οι ύπηρεται ύποφέρουν από αυτών τά πάνδεινα, φαίνεται δέ ότι αισθάνεται την μεγαλητέραν ήδονήν όταν άποσπᾷ από τά θύματα του κραυγιάς πόνου. Δι' όλα αυτά, τά όποία ήγηδιάω νά σας άπαριθμώ, ώνομασθήτω ή «Μικρός Νερών». Διεδόθη δέ έσχάτως και έπιστεύθη ότι ό νεαρὸς Διάδοχος είναι τρελλός, διότι μόνον ένας

τρελλός είμπορεί να έχη τόσην σκληρότητα και κακίαν!

«Αν ήμουν βασιλόπουλο...» Ωρατόν πράγμα να εύχεται κανείς να γίνη βασιλόπουλο, και να πραγματοποιήται ή εύχή του, μόνον και μόνον διά να διαλαλήται κατόπιν ή κακία του είς όλον τον κόσμον και να τιτλοφορηται Μικρός Νέρων!... Αν όμως ο δυστυχής Διάδοχος είνε πράγματι τρελλός, τότε, θα είπητε, τί πταίει; «As τον κλείσουν είς ένα φρενοκομείον έως να θεραπευθή.»

Δέν ήξείρω αν θα γίνη αυτό. Η αύλή της Σερβίας τουλάχιστον εφάρτισε να διαψεύση τά διαδοθέντα, και είς τό τελευταίον του ταξείδι ανά τας έπαρχίας, ο βασιλεύς Πέτρος συνοδεύεται και υπό του Διαδόχου, επίτηδες διά να βλέπη ο κόσμος ότι δέν είνε τρελλός. Μολοντούτο, ή σκληρότης και ή κακία και ή διαφθορά και ή άπανθρωπία, δέν επιτρέπονται σήμερα ούτε είς τούς Βασιλείς ούτε είς τούς Διαδόχους,—ούτε είς τούς φρονίμους, ούτε είς τούς τρελώνους... Παρήλθεν ή έποχή των Νερώνων, και των μεγάλων και των μικρών... Δι' αυτό, λέγουν, είς την Σερβίαν ο Διάδοχος έχασε πλέον κάθε υπόληψιν, και όλαι αι συμπάθειαι έστράφησαν προς τον μικρότερον αδελφόν του, ο όποιος είνε πολύ καλό παιδί. Διόλου λοιπόν άπίθανον να κάμουν καμμίαν συναμοσίαν και να έξαναγκάσουν τον Βασιλέα να καθαιρέση τον πρωτότοκον και ν' ανακηρύξη Διάδοχον τον δεύτερον. Δέν θα ήτο, φρονείτε, πράξις δικαιοσύνης; Σας ασπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

Η ΤΣΕΠΗ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ

Τόν πατέρα τόσο... τόσο!... αγαπώ, που μ' αγαπά, και τό βράδυ σαν τον νοιώσω είς την πόρτα να κτυπά, τρέχω πρώτη να τ' ανοίξω, καλησπέρα να του πώ και γοργή ματιά να ρίξω με κρυφό-κρυφό σκοπό —δίκως κείνος να με βλέπη— του πατέρα μου την τσέπη! Τι παραδεισος για μένα ή τσέπουλα του μπαμπά! κατι πάντα έχει κρυμμένα κατι πάντα κουνουνά. Και μ' άφίνει και σκαλλώ κι' ανασύρω με χαρά —με χαρά που κοιμινίζω— τότε για τον κουμαραβή τις δεκάρες μία-μία για να μάθω οικονομία, Καραμέλες πρώτα-πρώτα τότε και φονταν θα βρω, σοκολάτες και μπισκότα που πολύ τα λαχταρώ. Στο πιατάκι μου τα βάζω, ή μητέρα τα μετρά, με τ' αδελφια τα μοιράζω... Άλλά και καμμιά φορά με παραόνο στα χείλη, ξερό βρισκω τό μανδύλι! ΦΚΚ

ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΠΑΜΠΟΥΛΑ [ΠΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Έκει κάτω, είς τά βάρη της Άφρικης, ή Αδτού Κατάμαυρη Μεγαλειότης, ο Βασιλεύς Καραμπαμπούλας, τρίτος έξάδελφος του έξακουσμένου Κουκουμπιμπή και άπόλυτος μονάρχης του χωριού του, κάνει παλάβρα, κάτω από τον μεγάλο άχυρώνα των έπισήμων τελετών.

Παλάβρα είνε Ισπανική λέξις, και θα πη λέξις. Είς τά μέρη όμως εκείνα της Άφρικης με την λέξιν αυτήν έννοουβν την συζήτησιν που κάμνουν οι μαύροι με τούς λευκούς, όταν έχουν να λύσουν κανένα σπουδαίο ζήτημα.

Και είνε πραγματικώς πολύ σπουδαίο ζήτημα αυτό που έκανε τον κύριον Όλόασπρον, γενικόν διοικητήν της μεγάλης πολιτείας, που έχουν κτίση οι λευκοί κοντά στην μεγάλην λίμνην του Τσάδ, να έλθη με τό αυτοκίνητόν του στο χωριό του Καραμπαμπούλα.

Δέν ήλθε τόσο δρόμο—για σκεφθήτε!—εκατόν πενήντα χιλιόμετρα!—διότι έπεθύμησε να ιδη την Κατάμαυρη Μεγαλειότητά του και να κουβεντιάση μαζί του για τον ωραίο

καιρό... Ηλθε βέβαια για κάτι άλλο. Ο Καραμπαμπούλας, λαμπρός άνθρωπος, αν και μαύρος, έχει ένα μικρό ελάττωμα: δι αγαπά λιγάκι τό δυνατό κονιάκ και ένα προτέρημα, πολύ χειρότερο από τό ελάττωμα: δι αγαπά παραπολύ τούς υπηκόους του. Τούς αγαπά τόσο πολύ, ώστε... τούς τρώγει ψητός στη σουβλα, άμα είνε στο κέφι. Καί, έννοείται, διαλέγει τούς πιο παχουλούς και καλοθρεμμένους, διά να έκφράση την μεγάλην αγάπην του.

Ο καλός μας ο Καραμπαμπούλας τό εβρίσκει αυτό φυσικώτατο.

— Πώς, τάχατε; — λέγει στον κύριον Όλόασπρον, — πώς λέτε έσεεις Εβρώπη «έχω κόσμο τραπέζι»; «Έτσι κι' εγώ εχεικόσμο δικό μου τραπέζι, άπάνω, και τρώς.

Ο κύριος Όλόασπρος δέν παίρνει εύκολα από τέτοιου είδους παλάβρες! Άπ' έναντίας, του παίρνει πολύ άσχημα τον άέρα, του κύρ Καραμπαμπούλα, ο όποιος ζα-

«Έσύ, Καραμπαμπούλα, γέρος φαταούλας...» (Σελ. 5.)

ρώνει έμπρός είς τον κύριον Όλόασπρον.

Τέλος πάντων, ή παλάβρα έτελείωσε. Ο «κύριος Γενικό Διακετή», δπως τον λένε οι μαύροι, κατακόκκινος από τον θυμόν του, βγαίνει από τον άχυρώνα των μεγάλων τελετών. Από πίσω του έρχεται ο γέρο-Βασιλεύς Καραμπαμπούλας, και κατόπιν του, είς την γραμμήν, όλη ή λιτανεία των μαύρων μεγιστάνων. Επί καφάλης όλων αυτών, προβαίνει, καμαρωτός και γελαστός, ο Όταμπής, ο τιμπουκοράτης του Καραμπαμπούλα.

Πριν άναβή είς τό ωραίον του αυτοκίνητον, ο κύριος Όλόασπρος, στέκεται, γυρίζει πίσω και ξαναλέγει, με όλίγα αύστηρά λόγια, την άπόφασίν του:

— Έσύ, Καραμπαμπούλα, γέρος φαταούλας! εγώ, θυμωμένος με σένα άμα έσύ ξαναφάς κι' άλλους καλούς μαύρους, εγώ παίρνω χρυσό στέμμα σου, και σι δέν ξαναβλέπεις πιά στέμμα σου.

Ο Καραμπαμπούλας σκύβει τό κεφάλι. Δέν θέλει για όλο τον κόσμο να τον πάρουν τό στέμμα του, τό ίδιότροπο χρυσοκίτρινο τενεκεδένιο στέμμα του, που τό ήδραν οι κυνηγοί του στην άμμοειδή της μεγάλης λίμνης, (όπου, φαίνεται, τό πέταξε κάποιος Εβρώπαλος περιηγητής, άφου έφαγε την άγγλικήν μαρμελάτα από βερούκοκκα που είχε μέσα).

Και κοντεύουν να τον πάρουν τά κλάμματα.

— Κύριο Διακετή, — λέγει — έσύ καλός μπαμπάς έμένα, εγώ μικρό-μικρό παιδί έσένα, έσύ πολύ-πολύ μεγάλος. Έγώ κάνης δι.τι έσύ είπες έμένα. Έσύ δίνης έμένα μικρή βάρκα που τρέχει μοναχός του στεριά και χωράφια, άμα εγώ κάτω φρόνιμα, πολύ φρόνιμα...

Πενήντα δύο φορές έχει ακούση έως τώρα ά γενικός διοικητής αυτά τά ίδια λόγια. Δέν καταδέχεται λοιπόν ούτε άπάντησιν να δώση, και πηδά επάνω είς τό αυτοκίνητόν του.

Κρρρ! τέφ, τέφ! Κουέν, κουέν! Μπούμ!... Και να το κι' όλα στην άλλην άκρη του κάμπου. Άφίνει μόνον όπισω του σύννεφα μεγάλα από σκόνη και τό γλυκό άρωμα της βενζίνας.

(Έπεται συνέχεια) Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Η κολακεία και τό κίβδηλον νόμισμα ζημιώνουν τον λαμβάνοντα.

Νά είσαι δούλος της εργασίας, αν δέν θέλης να είσαι δούλος των ανθρώπων.

Η ΚΑΚΗ ΕΝΤΡΟΠΗ

Ήτον ωραία ήμέρα, και κόσμος πολλός είς την όδον Ερμού. Η Άννα, ή νόστιμη ξανθούλα με τά μάτια που έχουν τό χρώμα του ουρανού, έπενούστε, με την Γαλλίδα δασκάλισά της, από ένα έμπορικό, όπου έπωλούσαν παιγνιδάκια για τά παιδάκια, — παιγνιδάκια κάθε είδους, και φθηνά και ακριβά. Η Άννα έστάθη να τά κυττάξη.

Δίπλα της ήτο μία γυναικούλα, με πτωχικά φορέματα, και μ' ένα μικρό κοριτσάκι στην άγκαλιά. Έστάθη και αυτή, — ίσως διά να ζητήσει έλεημοσύνην.

Τό παιδάκι άπλωσε τό χεράκι του κι' έδειξε τά κουκλάκια, εκείνα που τά πωλούν δεκαπέντε ή είκοσι λεπτά τό ένα:

— Μαμά... νινί... Η μητέρα του εκύτταζε, με παρακλητικά βλέμματα, τον έμπορον: — Άν σάς έζητούσα έλεημοσύνη, θα μου έδίνατε, δέν είν' έτσι; Λοιπόν! κάνετε μία καλωσύνη, και δώστε στο κοριτσάκι μου αυτό τό παιγνιδάκι... Έσας δέν σάς κοστίζει τίποτα...

— Αυτό έλειπε τώρα, να χαρίζωμε και τά έμπορεύματα του μαγαζιού! — άπήνητησεν ο έμπορος, και της έστρεψε την πλάτη.

Η πρώτη σκέψις της Άννας ήτο ν' αγοράση εκείνο τό παιγνιδάκι, και πολλά άλλα ακόμη, και να τά προσφέρη όλα στο παιδάκι. Ήτο όμως πολύς κόσμος μαζεμένος εμπρός είς την βιτρίναν του έμπορικού, και ή καλή μας Άννα ήσθάνθη ένα είδος έντροπής, δέν εύ-

ρήκε τό θάρρος να κάμη μίαν καλήν πράξιν, διότι της εφάνη ότι όλων τά βλέμματα επάνω της θα έπεσαν.

Η φτωχούλα με τό κοριτσάκι έφυγαν.

Η δασκάλισσα της Άννας την έπήρε κι' έπήγαν έπειτα είς τό ζαχαροπλαστεϊόν, — είς ένα μεγάλο και πλούσιο ζαχαροπλαστεϊόν, όπου συγχάζει πολύς και καλός κόσμος.

Ενώ ή Άννα έτρωγε τό γλυκισμά της, ένα αγοράκι τριών ή τεσσάρων ετών, ευμορφο σαν άγγελάκι, ήλθε μέσα, έπλησίασεν είς τον πάγκον κι' εζήτησε «μια πεντάρα καραμέλες».

— Δέν πουλάμε μία πεντάρα καραμέλες! — είπεν ο υπάλληλος του ζαχαροπλαστεϊου. Πήγαινε άπ' εδώ!

Ένα δάκρυ έλαρπεν είς τά ματάκια του μικρού. Έπήρε την πεντάραν του κι' έβγήκεν έξω, χωρίς να είπη λέξιν. Έπειτα έστάθη άπ' έξω από την βιτρίναν κι' εκύτταζε, με θλιβερόν τρόπον, όλα τά ωραία πράγματα που ήσαν βαλμένα εκεί, μέσα στα κομψά κουτιά και τά γυαλένια βάζα.

Τί ήμπορούσε ναγοράση άπ' όλα αυτά με μίαν πεντάραν που είχε;

Της ήλθεν ή ιδέα, της Άννας, να πάρη ένα βάζο καραμέλες, και να γεμίση τά χέρια και τές τσέπες εκείνου του μικρού διά να τό κάμη όμως αυτό, έπρεπε να την ιδούν οι διαβάται, που ήσαν πλήθος είς τον δρόμον. Και πάλιν ήσθάνθη ένα είδος έντροπής, και δέν τό έκαμε...

Α! πολύ κακή αυτή ή έντροπή! Και ή Άννα ήρχισε να μετανοή.

Τό βράδυ, όταν έπέστρεψαν είς τό σπίτι, όλίγον έλειψε να την πάρουν τά κλάμματα, άμα την ήρώτησεν ή μητέρα της:

— Εκάματε καλά ψώνια; Έφάγατε γλυκά;...

Η Άννα είχε μεγάλο βάρος στην καρδιά της, και ήτο θυμωμένη με τον εκυτόν της.

Και πολλές φορές, από την ήμέραν εκείνην, ήκουσεν είς τό όνειρά της την φωνήν του μικρού κοριτσιού που έζητούσε τό «νινί», και είδεν είς τον ύπνον της τό θλιβερό βλέμμα, με τό όποιον τό αγοράκι με την πεντάραν εκύτταζε τά ωραία γλυκίσματα του ζαχαροπλαστεϊου.

ANNA ΠΥΡΓΩΤΟΥ

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Πού είνε ο Άρχιμουσικός; Έρχεται ή σφαιριστική μουσική με τό τύμπανον εμπρός, άλλ' ο κόσμος άπορεί ποσ' δέν βλέπει και τον Άρχιμουσικόν. Είμπορείτε να τον ιδήτε σεις; [Βλ. «Πνευματικός Άσκησις» είς την σελίδα 15.]

Αγαίου. 3. Μύγας Έλλην φιλόσοφος. 4. Τομή στίνου. 5. Κωμωδοποιός.

13 Έλληνοσύμφωνον.

ο-α-ω-ι-ε-ι-ο-ο-ε-ι

Έστάλη υπό του Φιλοπάτριδος Έλληνος 14. Γρήγος.

βλη αιγ Ν Ν Ν Ν Κρήτας
Αδεν Ν Ν Ν Ν ούς

Έστάλη υπό της Ίουάννας Δαρκ

ΛΥΣΕΙΣ

Τών Πνευματικών Ασκήσεων του φύλλον 41-42. 519. Μήδεα (μύδι, α.)—520. Άργος-άρτος.—521. Οίκος-Κοίτος.—522. Ρήνος.

523. Ρ 524. Έχεις φλωριά, έ-
χεις βοριά, — έχεις γρό-
σα, έχεις γλώσσα.—525.
Η σκιά.—526. ΑΔΑΝΑ
-ΓΑΝΟΣ-ΟΝΟΜΑ
(ΤΑΓΟΣ, ΡΟΔΑΝΟΣ, Ι-
ΑΝΟΣ, ΕΞΝΟΜΟΣ, Πα-
γΑΣΑΤΟΣ.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Γ' Η λέξις λεπτά 10, διά δε τούς συνδρομητάς μας λεπτά 5 μόνον. Έλάχιστος όρος 10 λέξεις, δηλαδή και οι αλιγοτέρας τών 10 πληρώνονται ως να ήσαν 10!

Δηλούμεν ότι θα υποστηρίξομεν Όνειροπό-
λον της Δόξης εις Δημοψήφισμα ψευ-
δωνύμων.—Γαλαξίας, Γυμνάσιον Μιτυλήνης.
(Ζ'—1)

Ιδρύθη εν Μιτυλήνη Σύλλογος α' Αγών
υπέρ της Διακλάσεως. Μέλη: Γλυκεία
Ανάμησις, Δακρυόφυλον Τριαντάφυλλο, Ίω-
άννα Δάσκ, Νίνα Μπενλή, Πολύμη Σμά-
ραγος, Έλληνικόν Πνεύμα, Ούτις, Νότης
Παπαδόπουλος.
(Ζ'—2)

Ανταλλάσω εικονογραφημένα δελτάρια. Η
διεύθυνσις μου: Constantin G. Maounis,
Syrian Protestant College, Beyrouth
(Syria).
(Ζ'—3)

Στό Γλυκό Φιλάνι και Άπτερον Νίκην
εγκάρδια συλλυπητήρια διά τόν θάνα-
τον του προσφιλοῦς των πατρός.—Έμπνευ-
σμένη Μουσικός, Δούκισσα τών Σαλώνων,
Κροβίλη, Νηρηίς του Έδρώτα.
(Ζ'—4)

Χάριν ευρύτερας διαδόσεως του πολιτικού
του προγράμματος, άπεφάσισε περι-
στειν μέχρι Μαυροδουνίου, Μαύρης Θαλάσ-
σης και λοιπών δημοκρατίων της άφρικής
σημείων, ό νέος ύποψήφιος του Δημοψήφι-
σματος Έλληνοποιός! Είς τό ταξίδιον θα
τόν συνοδεύσουν όλοι οι φίλοι του, εις τούς
όποιους ύπεσχέθη άφιλοκερδή διανομήν τών
τευσεδών, με τούς όποιους θα τόν φιλοδω-
ρησουν μετά την έλλογήν οι αντίπαλοί του.
(Ζ'—5)

Ολοι άσπρο ε'την Ψυχική Τραγωμία. Μαύρο
ε'τό Υπέρ Πατριδος.—Πατριάρχ.

Ολοφύχως συγχαίρομεθα Έθνικόν Όνειρον
δι' ε'χον επιτυχίαν Είκόνας του.—
Αάτης, Υμνος, Βομός.
(Ζ'—7)

Πάντες ψηφίσωμεν την Φιλοπάτριδα Έλ-
ληνοποιίαν.—Ασθή της Εύτυ-
χίας.
(Ζ'—8)

Ούδέποτε ύπήρξε γλυκεία και φιλόξενος ή
Ρουμανία, Έαρινή μου Έσπέρα. Νύν
δέ έτι περισσότερον.—Φιλάτρις Έλληνο-
ποιία.
(Ζ'—9)

Γνωσμένων νέων αρχαιριστών συλλόγου
«Ηώς», εξελέγησαν πρόεδρος Δούκισσα
των Σαλώνων, αντιπρόεδρος Έμπνευσμένη
Μουσικός, ταμίας Κροκόσπιλος Ηώς, γραμ-
ματίς Αφροδίτη και Αϊθροβάμων Φαν-
τασία, και σύμβουλοι Αιμιλία Εμμαμένη,
Νηρηίς του Έδρώτα και Παλμός Μακεδονι-
κής Καρδίας. Ζητεί μέλη και αντιπροσώπους
δεσποινίδας. Μόνον δε ως αντιπροσώπους δύ-
νεται να δεχθή κυρίως. Διεύθυνσις: Μάρκου
Αύρηλιου, 5. «Ηώς».
(Ζ'—10)

Ηώς εγνωμονούσα τή προτέρα αυτής
προέδρω, άνακηρύσσει αυτήν επίτιμον.
(Ζ'—11)

Στην έορτή του Διπλωμάτου στέλλει ό
Άγγελος της Αγάπης ένα μπουκέτο
εγκαρδιών ευχών και μίαν λευκοτάτην ψήφον
συμπαθείας.
(Ζ'—12)

Μυρίας ευχάς διά την έορτήν του και λευ-
κήν ψήφον συμπαιθείας στέλλει στον
Διπλωμάτην τό Σαρθό Διαβολάκι.
(Ζ'—13)

Εύχομαι στον Διπλωμάτη για την γιορτή
του πάν επιθυμητόν.—Σαρθή Νε-
ράδα.
(Ζ'—14)

Αποκηρύττοντες Έλληνικής Φουσανίλλας,
υπερψηφίσωμεν ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ.
—Φλοστός της Θαλάσσης, Δραπέτης Άγγε-
λος, Έθνική Σημαία, Αόδος Βόρον, Έλ-
ληνικόν Σίφος, Μοσκή, Ηλιόλουτος Προία
κτλ.
(Ζ'—15)

Και ήμεις ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΑ ΡΟΥΜΠΑ-
ΡΟΙ και Όνειροπόλοι.—Έλληνο-
ποιίς, Βοσκοπούλα, Μισοίμ, Άρης, Έμ-
πνευσμένη Μουσικός, Άπτερος Νίκη, Νη-
ρηίς του Πηγιού, Μαριών διά Ασού, Κυ-
βόλουκον Αδάρον, Ταπεινόν Γασού. Άγ-
γελος της Έλευθερίας, Δάκρον της Μακεδο-
νίας, Χρυσόκτινη Αγά, Τερψιθέα, Κουτό-
χορτο, Νόρμα, Βασιλία, Νεραϊδοπούλου,
Ουδέλι, Γαλαξίας, Τόζος, Χειμωνιάκος
Ήλιος, Έλπίς του Μέλλοντος, Όνειροπόλος
Θυρεάτις.
(Ζ'—16)

Ανταλλάσω ταχυδρομικά δελτάρια παντα-
γύθεν. Διεύθυνσις άσφαλεστάτη: Ba-
sile Styliou, Poste-restante Francaise,
Smyrne.
(Ζ'—17)

Θερμοπαρακαλώ κ. Πέτρον Γουναράκη
να συν τούς άλλους και έμέ ύποστη-
ρίξη.—Ζήτω ή Ένωσις.
(Ζ'—18)

Εύχαριστίας, Έσμεράδα, ύποστηρίζομεν
σταθερά, προσφέρουσι αύτφ... γα-
διάρι μάτρο.—Τό ψευδώνυμον που προτεινείς,
Φιλελευθέρα Κρήσα, εινε άξιον πάσης ύπο-
στηρίξεως: λίαν άξιμένως τό ψηφίζομεν.—Τι
ώραία θα σου στέκη για Μητροπολίτης, Υπέρ
Πατριδος. Χαίρετώμεν μέγα Κράτος Φαιδρό-
τητος που τόσον σφαιρώνει κ' έμάς από μα-
κρού.—Έαρινή Έσπέρα, Γλυκεία Έλλάς.
(Ζ'—19)

Αντιπρόσωποι Υπέρ Πατριδος και Όνει-
ροπόλου της Δόξης επιτηδεύσι άφηρε-
σαν ήμέτερα ψηφοδέλτια. Όθεν άκυρόντες
αύτα στέλλομεν δεύτερα, μαυρίζοντες αύτους
και ψηφίζοντες 8 και 2.—Κραυνοβόλος Ζεύς,
Κοντορεβιδούλης.
(Ζ'—20)

Παρακαλώ τούς άπανταχού φίλους μου
όπως ψηφίσωσι τόν Διπλωμάτην και
Όνειροπόλον της Δόξης.—Υπέρ Πατριδος.
(Ζ'—21)

Δεσποινίδες και Κύριοι... Υπερπατριδι-
κοί! Άσπροι όλοι στον Τριτοκομότην
ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΝ.
(Ζ'—22)

Ολοι άσπρο στον Δικηγόρον της Νεολαίας,
Δικηγόρον τών Συνδρομητών, Έθνι-

κόν Όνειρον, και Έξέδρον του Φαλήρου.
—Κροδόναρος.
(Ζ'—23)

Στόν αγαπημένο Διπλωμάτη εύχομαι μ' όλη
μου την καρδιά ν' άνεβαινη ε' τό άτι με
πόχα, δόξα και λεβεντιά, και χρόνια πολλά
γερά και καλά.—Σκέρτοο.
(Ζ'—24)

Παρακαλέσθε, κύριοι Διπλωμάτα, Αίδηρ
και Υπέρ Πατριδος, νόνταποδώσετε
την άπωλεσθείσαν χόη βράδυ ε' τό Σύνταγμα
χαίρετούραν, ού μόνον έμού άλλα και την ρε-
βέρανς του καθάλλιέρου μου.—Σκέρτοο.

Για να σάς πεί, παιδιά, σεις οι ταραξία
του Ζακπίου, τί κατάστασις εινε αύτή;
Όλόκληρον παικίδον έσηκώσατε προχθές με
την συζητήσιν σας. Δι' βέβαια αφού έπρώ-
τευε τό ζουρλό Υπέρ Πατριδος.—Σκέρτοο.
(Ζ'—26)

Συνάδελφοι!... Όστις θέλει νάποδείξη
καλαιωθόσιον, τυγχάνων άνυπερθέτως
έν ταύτφ βραβείον ψηφίζοντων, άς ύποστηρίξη
ολοφύχως έν Δημοψηφισμαί και κατατερά
όποχα όκτώ Αθηναϊκά και δύο Πειραιά
ψευδώνυμα, τών όποιων και ήμεις οι ύπογε-
γραμμένοι ύπεροικιστόν άπεφασίσωμεν θερμο-
τάτην ύποστήριξιν, μαυρίζοντες πάντας αντι-
παύλους.

Λοικόν όλοι άσπρο σινός όκτώ και δύο,
ότινες εινε:

Οι Αθηναίοι: Υμνος της Έλευθερίας,
Παλμός Μακεδονικής Καρδίας, Βομός
της Έλευθερίας, Διπέραλος Αετός, Έ-
θνικόν Όνειρον, Πολυδέκτηρος Νότης,
Σημαία της Έπαναστάσεως, Διπλωμά-
της. Και οι Πειραιείς: Έλληνική Φουσα-
νέλλα, Δευνοκράματος Αιγαλός.

Αάτης του Απειρου, Άγγελος Αγγε-
νός, Άγγελος της Αγάπης, Αγνή Ψυχή, Αε-
τιδέας, Αηδών της Εορήμων, Αίδηρ, Αιμιλία
Εμμαμένη, Αικαλική Αγά, Αλταρά, Αμ-
πτερος Γελοποποιός, Ανειών των Πατριδων,
Ανθοσία Νότης, Αρεά, Ασημένιο Κύμα,
Άσπρο Κουνέλιον, Άστρον της Αδής,
Αυτόνομος, Αφροδίτη, Βασίλεις της Έ-
ορήμων, Γρό-Άρης, Γλυκεία Έλλάς, Γορ-
γώπιση Νίκη, Δαδούχος Ήλιος, Διαβατικό
Περσιτεράκι, Δικηγόρος της Νεολαίας, Δικη-
γόρος τών Συνδρομητών, Δόν Κολοκύνθα Πα-
νός, Δούκισσα τών Σαλώνων, Δράμα της
Ζωής, Έαρινή Έσπέρα, Έθνική Αμυνα, Έ-
θνική Ψυχή, Έθνικόν Ιδεώδες, Έθνικός Υ-
μνος, Έλλην Σημιοφόρος, Έλληνική Έ-
λευθερία, Έλληνική Ίδα, Έλληνική Πα-
τρις, Έλληνική Τριήτης, Έλληνικόν Γραμμα-
τίσημον, Έλληνικός Πάων, Έλληνας, Έμ-
πνευσμένη Μουσικός, Έξέδρα του Φαλήρου,
Έσμεράδα, Ζακχάιος, Ζουλομανθίας, Η-
ρος του Μεσογιορρίου, Θύμα του Φθόνου, Ι-
διότροπος Σανδούλα, Ισοσφές Αστυ, Ιππό-
της της Ομίχλης, Κάσος-Βρόστο, Κατακέκι,
Κεντρί, Κραυνοβόλος Ζεύς, Κοντορεβιδού-
λης, Κροδόναρος, Κόϊκος Στεφανος, Κορο-
πάκτιν, Κράτος της Φαιδρότητος, Κροβίλη,
Κροκόσπιλος Ηώς, Αάτης της Φύσεως, Αά-
της του Ωγαίου, Μαργαρίτα Σίφρα, Μαύρος
Αετός, Μύγας Κοκωντινός, Μικρασιάτης,
Μικρός Δούκισ, Μικρός Δούς, Μικρός Σου-
λιώτης, Μοσκή, Μπαλονμένη Φουφούλα,
Μπαρετόπουλος, Μύρον της Καρδίας, Ναυτό-
ποις του Σουρκοφ, Ναυτικόπουλο της Υδρας,
Νηρηίς του Έδρώτα, Νυκτερινή Αρόσος,
Σαρθό Διαβολάκι, Σεγαυομένος Τενεκές, Σε-
ντεμμένο Έλληνοπούλο, Παιδί της Καρδίας,
Παλλάς Αθήνη, Πατριάρχ, Περιστέρας της
Ίθάκης, Πικρωτή Καρδία, Ρογολέτος, Ρο-
δία, Συριακή Ακτή, Τρελή Ψυχή, Φαληρ-
κός Φλαίσιος, Φεγγαρόπαυδο, Φιλόρημος Αη-
δών, Φλογέρα του Βοσκού, Φροδόν Όνειρον,
Χάχας, Χειμωνιάκη Διακάδα, Χόρα του
Αλεξάνδρου, Ρωμάνι, Ωραία Τυράλις.
(Ζ'—27)